

Santa Claus padájí z kopce, Santův oděv peroucí se v prače

Proč je Santa Claus přeborník v karate?

protože má černý pásek

Kde Santa najde soby?

tam, kde je nechal

Jak hubne sněhulák?

čeká na teplejší počasí

Kde vzal Santa peníze na saně?

vydělal si na ně prodejem Coca Coly

Jak se nazývají obyvatelé betléma?

figurky

**Jaké fotky dělají
elfové nejraději?**

elfička

**Jak se říká starému
sněhulákovi?**

louže

**Jak volat na soba,
který má sluchátka?**

níjak, stejně vás neuslyší

**Víte, na co se těší
bobři o Vánocích?**

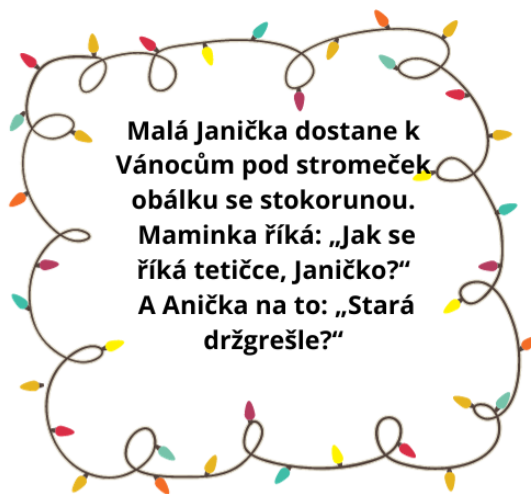

až ohryžou stromeček

**Anička se modlí před
Vánocemi a na konci
modlitby zakřičí. -
Ježíšku, dones mi kolo
!**

**- Ježíšek není hluchý,
domlouvá jí sestra.
- Ale babička ano!**

**Malá Janička dostane k
Vánocům pod stromeček
obálku se stokorunou.
Maminka říká: „Jak se
říká tetičce, Janičko?“
A Anička na to: „Stará
držgrešle?“**

Povídá Pavel kamarádovi: „Já se tak těším na Vánoce.“ „To dostaneš tolik dárků?“ „To ani ne, ale nebudu se muset koupat, protože ve vaně bude kapr.“

V jesličkách leží dětátko. Vedle něho stojí Josef a Marie. Vejdou páni: Kašpar, Melichar a Baltazar. Vejde Kašpar a práskne se o železo nad dveřmi. Baltazar zakřičí: „Ježíši Kriste!“

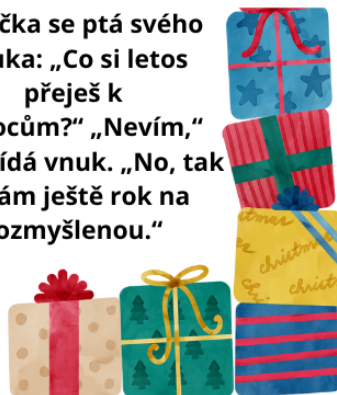
Marie se obrátila na Josefa a vyčítala mu: „No vidíš! To je aspoň hezké jméno – Ježíš Kristus! A ty pořád Hugo Hugo!“

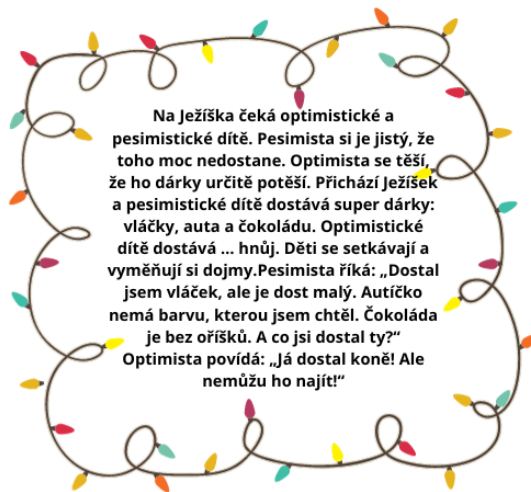
"Pane šéf, můžete mi dát zítra volno?" ptá se v práci pan Urbánek. "Manželka chce, abych jí pomohl s vánočním úklidem."

"Z takového důvodu vám přece nebudu dávat volno!" rezolutně to odmítne ředitel.

Babička se ptá svého vnuka: „Co si letos přeješ k Vánocům?“ „Nevím,“ odpovídá vnuk. „No, tak ti dám ještě rok na rozmyšlenou.“

Dvě děti jdou do lesa hledat stromek na Vánoce. Po dvou hodinách hledání povídá jedno druhému: „Tak dost! Vezmeme první hezký stromeček, který uvidíme, ať už má vánoční ozdoby nebo ne!“

Na Ježíška čeká optimistické a pesimistické dítě. Pesimista si je jistý, že toho moc nedostane. Optimista se těší, že ho dárky určitě potěší. Přichází Ježíšek a pesimistické dítě dostává super dárky: vialčky, auta a čokoládu. Optimistické dítě dostává ... hnůj. Děti se setkávají a vyměňují si dojmy. Pesimista říká: „Dostal jsem vialček, ale je dost malý. Autíčko nemá barvu, kterou jsem chtěl. Čokoláda je bez oříšků. A co jsi dostal ty?“ Optimista povídá: „Já dostal koně! Ale nemůžu ho najít!“

Soudce chtěl být před Vánoci tolerantní. Ptá se obžalovaného: „Z čeho jste obviněn?“
 „Že jsem udělal vánoční nákupy příliš brzy,“ odpoví obžalovaný.
 „Ale člověče, to přece není zločin. Jak dlouho dopředu to bylo?“
 „Před otevřením obchodu.“

Dítě napíše dopis Ježíškovi a žádá 900 Kč, aby si mohlo koupit boty, protože v těch, které má, je mu zima. Dopis si přečtou poštáři a rozhodnou se, že pošlou dítěti 300 Kč jako příspěvek na boty. Po pár dnech dostávají poštáři další dopis pro Ježíška: „Milý Ježíšku! Moc děkuji za peníze. Ale příště je neposílej poštou, protože nějaký pošťák si nechal těch 600 Kč, co mi chybí.“

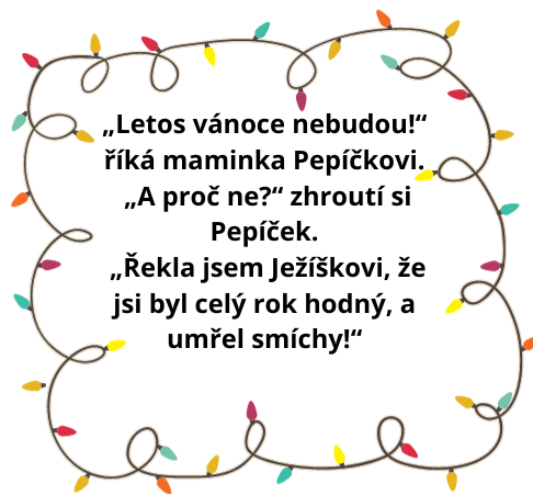
„Opravdu mi přineseš nové bubny?“ ptá se Pepíček Ježíška.
 Odpověď zněla: „Ano, protože tví rodiče letos opravdu moc zlobili.“

Syn: „Maminko, já bych si přál pod stromeček pejska.“

Maminka: „Blázníš, vždyť by mu padalo jehličí do očí!“

Vlčák se dívá na vánočně vyzdobenou jedličku v obýváku a zasněně si povzdechne: „Můj pán je jednoduše nejlepší. Který pes může říct, že má doma záchod, a ještě s elektrickým osvětlením?“

„Letos vánoce nebudou!“ říká maminka Pepíčkově.
 „A proč ne?“ zhroutí si Pepíček.
 „Řekla jsem Ježíškovi, že jsi byl celý rok hodný, a umřel smíchy!“

Soudce chtěl být před Vánoci tolerantní. Ptá se obžalovaného: „Z čeho jste obviněn?“
 „Že jsem udělal vánoční nákupy příliš brzy,“ odpoví obžalovaný.
 „Ale člověče, to přece není zločin. Jak dlouho dopředu to bylo?“
 „Před otevřením obchodu.“

Malý Pepíček píše Ježíškovi: „Milý Ježíšku, celý rok jsem měl samé jedničky... Ne. To nemůžu napsat.“

A tak píše: „Milý Ježíšku, jelikož jsem byl celý rok hodný... Ne, to taky nemůžu napsat.“
 Najednou ho něco napadne. Vyběhne z domu, vběhne do nedalekého kostela, tam vezme sochu Panny Marie, dá si ji do podpaží a běží s ní domů.

Tam si sedne ke stolu a píše: „Milý Ježíšku, jestli chceš ještě někdy vidět svoji maminku...“

V pátek odpoledne mě čekal šok. Přijdu utahaný ze školy domů, těším se na klidný večer – a ouha, sotva jsem vešel do bytu, klid zmizel. Stačil pouhý pohled: všechna okna otevřená, uvnitř nic, prakticky všechno zmizelo. Hrůza! Skoro se mi chtělo brečet! Jak můžou být lidi tak necitliví, obzvlášť teď před Vánoci? Samozřejmě jsem hned chtěl volat policii, ale rodina mi to zakázala – že prej policajti mají důležitější věci na práci než pátrat po tom, kdo mi vyžral celej adventní kalendář...

V jesličkách leží děťátko. Vedle něho stojí Josef a Marie. Vejdou páni: Kašpar, Melichar a Baltazar. Vejde Kašpar a práskne se o železo nad dveřmi. Baltazar zakřičí: „Ježíši Kriste!“

Marie se obrátila na Josefa a vyčítala mu: „No vidíš! To je aspoň hezké jméno – Ježíš Kristus! A ty pořád Hugo Hugo!“